

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. april 2013
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2013-0037-0033
Dok.: 729113

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 39 (L 141), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. marts 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Morten Bødskov

/

Freja Sine Thorsboe

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 39 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, hvor mange personer der i hhv. 2011 og 2012 er blevet hhv. sigtet og tiltalt efter hhv. straffelovens § 228 og § 229, samt hvor mange af de tiltalte, der har fået en fældende dom? Der ønskes desuden en redegørelse for, hvor mange af domsfældelserne der indebærer ubetinget frihedsstraffe og dertil hvor mange af de dømte der er tidligere straffede, herunder om muligt opdelt på hvilke typer forhold de eventuelle tidligere domfældelser vedrører.

Vil ministeren endelig be- eller afkræfte, om ejere af escortbureauer og/eller såkaldte ”alfonser” på gadeplan er blevet sigtet, tiltalt eller dømt efter § 228?”

Svar:

Oplysninger om sigtelser og domfældelser for overtrædelse af straffelovens §§ 228 og 229 i 2011 fremgår af nedenstående tabel. Oplysninger om 2012 foreligger endnu ikke.

	Sigtelser	Domfældelser	Ubetinget fængsel
§ 228	51	22	14
§ 229	7	2	0

Det bemærkes, at antallet af sigtelser angår forhold og ikke personer (den samme person kan være sigtet for flere forhold), og at antallet af domfældelser angår sager, hvor hovedforholdet var en overtrædelse af henholdsvis § 228 eller § 229 (en sag kan omfatte flere sigtelser, og en sigtelse kan også være omfattet af en sag, hvor hovedforholdet angår en anden strafbestemmelse).

Justitsministeriet har ikke oplysninger om antallet af tiltalte eller om de domfældtes eventuelle tidligere straffe.

Straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3, angår den, der ”holder bordel”. I pkt. 7.1.2.3 i lovforslagets bemærkninger, som bygger på Straffelovrådets betænkning (side 472), anføres bl.a. følgende om denne bestemmelse:

”Et bordel er et sted, hvor der er personer til stede, som mod betaling har seksuelt forhold til kunder. Det er således en betingelse, at der findes bestemte lokaliteter, hvor aktiviteten foregår. Det er endvidere en betingelse (jf. kravet om at ”holde” bordel), at driften af bordellet sker for gerningsmandens regning eller dog således, at gerningsman-

den gennem andele i kundernes betaling eller på anden måde er direkte økonomisk interesseret i virksomheden.”

Justitsministeriet har således ved udarbejdelsen af lovforslaget – i overensstemmelse med, hvad der er anført i Straffelovrådets betænkning – lagt til grund, at anvendelsen af den gældende regel i straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3, forudsætter, at de prostitueredes seksuelle forhold til kunder finder sted i bestemte lokaliteter. Tilfælde, hvor den prostituerede efter anmodning kommer ud til en kunde på et af kunden valgt sted og dér har et seksuelt forhold til kunden (escortprostitution), vil med denne forståelse falde uden for bestemmelsen i § 228, stk. 1, nr. 3 (men vil være omfattet af straffelovens § 229, stk. 1, 2. led, om udnyttelse i øvrigt af andres prostitution).

Justitsministeriet er imidlertid efter lovforslagets fremsættelse blevet opmærksom på, at det er forekommet i retspraksis, at en person er blevet dømt for at ”holde bordel”, jf. straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3, ved at have drevet escortprostitution.

Som eksempel kan nævnes retten på Frederiksbergs dom af 20. februar 2013, hvor en 38-årig kvinde blev fundet skyldig i bl.a. rufferi ved som indehaver af et escortbureau at have holdt bordel. Det fremgår af det domsresumé, som retten på Frederiksberg har offentliggjort om sagen, at kvinden blev fundet skyldig i rufferi efter straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3, ved i perioden fra den 1. august 2008 til den 23. april 2012 som indehaver af et escortbureau at have holdt bordel med en fortjeneste på ikke under 400.000 kr. Kvinden stod ifølge dommen for den daglige drift, annoncering, hjemmeside, ansættelse af prostituerede, telefondamer og chauffører, fastsættelse af priser for de seksuelle ydelser mv. Kvinden havde under sagen forklaret, at escortbureauet blev drevet af de prostituerede som et ligeværdigt fællesskab, men den forklaring mente retten ikke var korrekt, hvorfor kvinden blev anset for bagmand. Den dømte kvinde har anket dommen.

Justitsministeriet er derimod ikke bekendt med, at bagmænd (”alfonser”) til gadeprostitution skulle være blevet dømt for at ”holde bordel”, jf. straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3.